

i 1886, og det er ikke mig bekendt, at der enten i dette eller i det andet Ting var nogen, der var imod denne Plan, og jeg huffer ogsaa, at man den Gang forudsatte, at en Udvidelse af den nuværende Banegaard paa den Plads, hvor den ligger, vilde være tilstrækkelig til i sin Tid at kunne tage baade imod en Bane mod Nord og en imod Syd. Man tog, saa dernæst fat paa Forhandlingerne om Aalestrup—Viborg Banen. Af Hensyn til denne blev Projektet fra 1886, som jeg vil kalde det, foreløbig udsat, indtil man var færdig med Forhandlingerne om denne Bane. Jeg tror heller ikke, jeg tager fejl, naar jeg siger, at under disse temmelig lange Forhandlinger, der førtes 2—3 Aar igennem i begge Ting, var der heller ingen, der tænkte sig Muligheden af en Flytning af Viborg Station. Man forudsatte nemlig, at Aalestrup—Viborg Banen skulde komme fra Nord mellem Viborg By og Viborg Sø ind paa den nuværende Banegaards Plads og saa fortsætte videre mod Syd. Da saa denne Bane blev vedtaget, fik den en anden Retning, end man i Begyndelsen havde forudsat her i Rigsdagen; den blev trukken længere mod Vest ud imod Fjorden, svingede Vest og Syd om Viborg By og kom fra Syd mod Nord ind paa den nuværende Banegaards Plads. Efter at dette var sket, dukkede i 1890—91 Spørgsmaalet om Flytningen op, og hvordan dette senere har udviklet sig og er blevet diskuteret ved de forskellige Behandlinger, der ere foregaaede baade her og i det andet Ting, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg skal kun sige, at fra det Øjeblik foreligger der egentlig tre Projekter for Rigsdagen, nemlig for det første, det oprindelige Projekt fra 1886, for det andet, Projektet om Stationens Flytning til en helt anden Plads, som dukkede op i 1890—91, og for det tredje, Regeringens Forslag, som er blevet gentaget i de senere Aar, og som nu paa ny foreligger for dette Ting, om en Udvidelse af Stationen paa den nuværende Plads. Summerne til Gennemførelsen af de to sidste Forslag, hvorom de senere Forhandlinger navnlig have drejet sig, ere jo blevne en hel Del nedsatte. Det forekommer mig, at der fra begge Sider har været et vist Kapløb om at nedsatte Summerne, og jeg er ikke sikker paa, at man, hvis man vedtager det ene eller det andet af de to Forslag, kan blive staaende ved de Summer, der nu opstilles for os. Jeg er ikke sikker paa, at man ikke ret snart vil komme til højere Beløb eller i alt Fald til Beløb, der nærme sig mere til de Summer, der oprindeligt bleve forlangte.

Paa Grund af de Betragtninger, jeg her har fremst, kunde det jo ligge nær, at jeg fremdeles maatte være imod Flytningen, og at jeg altsaa nærmest maatte slutte mig til det Forslag, som Flertallet her i Tinget har fremst eller i hvert Fald til Regeringens Forslag. Men det forekommer mig, at Erfaringen fra de senere Aars Forhandlinger har vist, at der ikke naas en Løsning ad den Vej. Som bekendt har jo det andet Ting næsten enstemmig vedtaget Flytningen hen paa en helt anden Plads, og endvidere vil det jo være i det høje Tings Grindring, at det store Flertal i det Fællesudvalg, der var nedst i Fjor, erklærede sig for denne Flytning, og jeg tør derfor ikke fastholde min Modstand mod Flytningen. Det, som er Hovedsagen for mig, er som sagt at saa denne Sag bragt ud af Verden, og derfor har jeg ikke villet stille noget særligt Forslag paa dette Trin af Sagen. Jeg vil ikke binde mig hverken til det ene eller det andet, men jeg skal kun erklære, at ethvert rimeligt Forslag, der under Sagens senere Gang gennem Rigsdagen maatte komme frem med Udset til at bringe en Løsning til Veje, kan gøre sikker Regning paa min Stemme og paa min Støtte. Og jeg skal tilføje, at skønt det Forslag om Flytning til en helt anden Plads er det, som jeg nødigst af alt stemmer for, kan jeg dog alligevel, af Hensyn til at saa Sagen bragt ud af Verden, ogsaa være med til det, naar ingen anden Løsning er mulig.

Med disse Bemærkninger kunde jeg slutte, men jeg vil dog gerne endnu tilføje en Bemærkning over for den ærede Ordførers Udtalelser. Han anførte blandt andet, at Aalestrup—Viborg Banen og den Udvidelse af Banegaarden, vi her have foreliggende, ikke har nogen almindelig, men kun en lokal Interesse, da det ingen videre Betydning har for den gennemgaaende Trafik. I den Henseende vil jeg dog sige, at naar Nordjyllands Landboforeninger ere fremkomne med det Andragende, som foreligger her for Rigsdagen, er det for saa vidt rigtigt, naar der siges, at Spørgsmaalet angaar hele Nordjylland. Det er ikke noget nyt, at Aalestrup—Viborg Banen med dens Forhættelser mod Nord og Syd har været paa Dagsordenen i en lang Række af Aar. Jeg behøver i denne Henseende kun at vise tilbage til de Forhandlinger, der bleve førte her i Salen i flere Aar, for Hobro—Løgstor Banen blev vedtagen. Den Gang holdt man paa en anden Retning af Aalestrup—Viborg Banen, netop af Hensyn til den gennemgaaende Trafik. Man har allerede